

ת"פ 36982/03/18 - מדינת ישראל נגד סאלם אלרג'וב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 36982-03-18 מדינת ישראל נ' אלרג'וב(עציר)

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלם אלרג'וב (עציר)

הנאשם

מר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות הבאות:

מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק העונשין

מתן שירות - עבירה לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור.

שתי עבירות של הסתה למעשה טרור - עבירה לפי סעיף 24 (ב)(2) לחוק המאבק בטרור.

סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין.

שתי עבירות. של ניסיון לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הראשון, החל מיום 4.2.18, פנה הנאשם אל פעיל החמאס, מוראד רג'וב (להלן: "מוראד") באמצעות תוכנת הודעות מסננת בפייסבוק, ובמשך כשבועיים שוחחו השניים בהזדמנויות שונות על בסיס יום יומי. מוראד ביקש מהנאשם לאתר על פי הנחיותיו, פרטים, לרבות כתובת, אודות אחרים. בנוסף ביקש מוראד מהנאשם פרטי חשבון פייסבוק של אחר בשם א.מ.ר. (להלן: "א.ר.") והנאשם העביר למוראד את הפרטים בסוברו שהדבר נדרש לצורך בחינת אפשרות גיוסו של אחמד לחמאס.

באישום השני יוחסו לנאשם שתי עבירות של הסתה לאלימות או מעשה טרור - עבירות לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור.

על פי המתואר באישום השני, ביום 8.1.17, פרסם הנאשם בפייסבוק תמונה של 3 חמושים, אחד מהם עם סרט ירוק של החמאס לראשו, כשהם מכוונים את נשקם לעבר חייל צה"ל המחזיק בדגל לבן וידיו מורמות באוויר כאות כניעה. על גבי התמונה רשום "עזה נצחה". פרסום זה זכה לתמיכה של 39 סימני חיבוב.

ביום 8.1.17, פרסם הנאשם בפייסבוק תמונה של ארז אורבך ז"ל, צוער בבה"ד 1, שנרצח בפיגוע בארמון הנציב. לצידה פרסם הנאשם סטטוס: "שאללה ינקום בך, זו דמות של חייל יא זונה, אללה ישרוף את עצמות משפחתך כמו טווס". פרסום זה זכה לתמיכה של 24 סימני חיבוב ול-18 תגובות.

פרסומי הנאשם הזנו בחשבונות הפייסבוק שברשותו באופן ישיר ועקיפי ובחשבונותיהם המקבילים של למעלה מ-5,000 חבריו ועוקביו בפייסבוק ובנוסף היו פתוחים ונגישים לעיני כל.

באישום השלישי יוחסו לנאשם עבירות של סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין, עסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) לחוק העונשין ועבירה של ניסיון לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב2) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי המתואר באישום השלישי, במהלך השנים 2017-2018, במספר מועדים שונים

לקח הנאשם חלק בעסקאות נשק יחד עם מוהנד אבו רג'ב (להלן: "מוהנד").

א. בשנת 2017 העבירו הנאשם ומוהנד חמישה כלי נשק מסוג קרלו לאיאד עוואדה (להלן: "איאד") וזאת בתמורה ל - 12,000, אותם חילקו ביניהם שווה בשווה.

ב. בשנת 2017, העביר איאד למוהנד, בתיווכו של הנאשם, שלושה כלי נשק מסוג קרלו.

ג. ביום 8.2.18 ביקש הנאשם ממוהנד לקנות נשק מסוג קרלו, עקב מחלוקת כספית לא יצא הדבר לפועל.

באישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סחר בנשק וניסיון סחר בנשק וכן בעבירה של ביצוע עסקה אחרת בנשק לגבי שני כלי נשק מסוג קרלו.

באישום הרביעי יוחסו לנאשם עבירה של ניסיון לסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. על פי המתואר בכתב האישום הנאשם פנה במסגרת אל אייהם ג'רארעה (להלן: "איהם") וביקש ממנו לרכוש 2 כלי נשק מסוג קרלו. בהמשך עדכן את אייהם כי יש ברשותו 4,000 ₪ עבור כל נשק, כדרישתו לביצוע העסקה. לבסוף לא הצליח אייהם להשיג את כלי הנשק והעסקה לא יצאה אל הפועל.

באישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לסחר בנשק.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם ולפיו לנאשם הרשעה אחת קודמת בעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, עבירה משנת 2013 ביניה נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

מטעם הנאשם העידה אחותו, הגב' נסרין אלרג'וב אשר לדבריה התנהלותו של הנאשם חריגה לאורחות חיי המשפחה ולנאשם שהינו אדם אהוב, עוזר ומסייע לכל. לטענתה, מעשיו היכו את בני המשפחה בהלם, יתכן שהמניע לכך היה כלכלי, אף שאין בכך צידוק, הוא טעה ומוכן לשלם את מחיר טעותו. אחותו של הנאשם ביקשה את רחמי בית המשפט בגזירת עונשו.

כן הוגש תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן אשר סקר את תולדותיו של הנאשם, בן 24, מתגורר ברמלה מאז האינתיפאדה השנייה לאחר שעזב את חברון על רקע שיתוף הפעולה של אביו עם רשויות האכיפה הישראליות.

הנאשם לא לקח אחריות על ביצוע העבירות ותאר מעורבות מקרית ולא מכוונת לפגיעה באזרחים ובאנשי כוחות הביטחון.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע משבר זהות מתמשך ועמוק ללא תפיסה עצמית מגובשת, תוך התמקדות ברווחים האישיים והמיידיים וללא יכולת בחינה ביקורתית תוך קושי להבין את הפסול במעשיו וזיהוי אלטרנטיבות תקינות להתנהגות.

קצין המבחן סבר כי לאור מעורבותו הקודמת של הנאשם בעבירה על החוק, ריבוי העבירות בהן הורשע, חומרתן והשפעתן על הסביבה בהיותן מסתוות ומגבירות טרור, מעורבותו האקטיבית, הסכנה הטמונה בהן, עמדותיו המטשטשות של הנאשם באשר לקשוריו עם גורמים שוליים אשר פועלים לפגיעה באוכלוסייה יהודית על רקע אידאולוגי ולמרות שנמצא במעצר תקופה ארוכה, לא ערך חשבון נפש מעמיק אודות השלכות ביצוע העבירות ולא הפיק לקח. קצין המבחן סבר כי רמת המסוכנות להישנות עבירות של פגיעה באזרחים ובכוחות הביטחון היא גבוהה והמליץ על הטלת עונש מאסר בפועל ועונשים מותנים ארוכים ומרתיעים.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הפנתה להכרעת הדין בה נקבע שהנאשם ידע היטב כי בעת שניהל מגעים עם מורד הוא ניהל מגעים עם סוכן חוץ של ארגון החמאס, שבעברו היה אסיר בטחוני בשל ביצוע פיגוע ושחרר במסגרת עסקת שליט. הוא אמר שהבין שמורד רצה שיפעל במסגרת החמאס מטעמו ויבצע פיגועים בישראל והביע הסכמתו לכך. נקבע כי המעשים בוצעו מתוך מניעים אידאולוגיים כאשר פעילות זו השתלבה ברווח הכלכלי. אשר לעבירות הנשק נקבע כי מדובר בנסיבות בהן עסקין בעבירת אמל"ח וכסף מהחמאס לנאשם ובמקרה בו אדם נותן שירות לארגון טרור בהבינו כי בכך מסייע לקידום וביסוס תשתיתו, מנוע אותו נאשם לטעון כי כל שרצה הוא רווח כלכלי וכן לא ניתן להתעלם בנסיבות אלה מזהות הארגון, טיב המעשים ומהתוצאות האפשריות.

הנאשם יצר קשר זה במכוון וביוזמתו ופעילות זו עם החמאס משקפת את תפיסת עולמו והאידאולוגיה בה הוא תומך. בהכרעת הדין יש התייחסות לאמירות בפייסבוק בגינן יוחסו עבירות ההסתה ולחומרתן והסכנה שבהן כמו גם לתזמון בהן פורסמו - ביום הרצח. התמונות הופצו באופן נגיש לעין כל ולא לפי חבריו ועוקבי של הנאשם. הנאשם הודה שבפרסום כזה יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לכדי מעשה טרור. לפי תוכן התמונות חפצה נפשו של הנאשם בהרג חיילי צה"ל וכך הביע דעתו להצדקת מעשי אלימות ופגיעה בחיילי צה"ל. העלאת תמונות לפייסבוק לא מתבצעת בחלל ריק אלא בתקופה של עוינות ועידוד לפגיעה בחיילים ואזרחים. דברי השבח והתמיכה מובילים בסופו של דבר לפגיעה בחיילים ובאזרחים וקיימת אפשרות ממשית שאדם שנחשף תדיר לפרסומים כאלה יקום ויעשה מעשה. אשר לעסקאות הנשק - ביהמ"ש הרשיע במקרה אחד רק בשתי עבירות ולא בשלוש. יחד עם זאת, לחומרא יש לקחת בחשבון מעבר לכמות ולסוג הנשק, את זהות ה"לקוח".

מדובר בשילוב של פעילות אידאולוגית ופעילות כלכלית והנשק מכונן להימכר לארגון טרור. הערכים המוגנים - בטחון הציבור, מניעת פגיעה וסיכון לביטחון המדינה, הגנה על הציבור מפני פוטנציאל הסיכון לחיי אדם, ונאמנות למדינה. לחומרא ביקשה לתת את הדעת לעובדה שמדובר בתושב ישראל שחי במדינת ישראל.

לטעמה של ב"כ המאשימה, יש לקבוע מתחם שונה לכל אחד מהאישומים כי מדובר בעבירות שענינן שונה. לאישום הראשון - מתחם הנע בין 6 חודשים ל- 20 חודשי מאסר, ומאחר ומדובר במתן שירות ברף הנמוך, אך מדובר בחמאס, עתרה למקם את הנאשם ברף האמצעי של המתחם. מתחם הענישה לאישום השני - 6 - 18 חודשי מאסר. לגבי עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם. עבירות של סחר בנשק - מתחם הנע בין 5 ל - 8 שנות מאסר ויש למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה מאחר וסחר ברובה או תת מקלע הוא מהחמורים בעבירות הסחר במיוחד כשאותו סחר נעשה ממניעים אידאולוגיים. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - הנאשם עם עבר פלילי קל יחסית, שירות המבחן המליץ על ענישה ממשית בפועל מאחורי סורג ובריח, וענישה מותנית ארוכה בשל כלל הנסיבות המנויות בתסקיר ובשל רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות של פגיעה באזרחים יהודים ואנשי כוחות הביטחון.

לאחר שכלול כלל המתחמים לרבות ניהול משפט עד תום, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ראוי של שבע שנות מאסר, מאסרים על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בצעיר בן 24 שנים, אשר למרות שהורשע לפי הכרעת הדין ברוב עבירות כתב האישום, העבירות נעדרות תוצאה של פגיעה ממשית בביטחון המדינה או הציבור. לטעמה, עבירות ביטחוניות מתחלקות לשני מעגלי חומרה - הראשון, ניסיון הגיוס בתחילת הקשר ומעגל שני, כשהאדם רותם עצמו לביצוע העבירות. מיקום העבירות אותן ביצע הנאשם היו במעגל הראשון של ראשית קשר, ובכך על ביהמ"ש להתחשב עת שיקול שיקוליו הרתעה וגומול בגין מעשיו. הנאשם בחקירתו במשטרה, בשב"כ ובביהמ"ש הראה שהיה לו קלות דעת להבין את משמעות מעשיו וחומרתם דבר המראה שבשלב העשייה לא היה לו מודעות לתוצאה של מעשים אלה ואת האפשרויות שעלולות להיות בפניו בעתיד במידה וימשיך בקו חשיבה או פעולה. הנאשם העיד על הלחץ בחקירה. הוא דיבר על כך שהמניע שלו כספי, הוא התייחס לשיטות החקירה והשפעתן עליו. למרות שביהמ"ש קבע שיש אידאולוגיה בבסיס התנהגותו, אין המדובר באידאולוגיה של תמיכה בארגון מסוים אלא התנהגות של חזרה שחשב שאולי יצא לו רווח מהעניין. ב"כ הנאשם עתרה להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם שחלקן מוזכר בתסקיר מבחן. המצב הסוציאו-אקונומי הקשה השפיע על שיקוליו ועל ההחלטות שקיבל, אך בחלק גדול מהעבירות שהוא נחקר לגביהן הביע חרטה בפני החוקרים ואמר שהוא מבין עכשיו את משמעות התנהגותו. במהלך חקירותיו, כפי שהעידו חוקריו, הנאשם שיתף פעולה. באשר ליצירת הקשר עם סוכן חוץ - מבוקש להתחשב בכך שמדובר בקשר שהיה דרך הפייסבוק לתקופה קצרה של 11 יום. יוזם הקשר הוא הסוכן הזר.

כל אלה הם תוצאה של ניגודים בסביבה בה חי הנאשם. כשהוא מבקר את המשפחה שלו בחברון חיים לידו בני משפחה שכל אחד משתיך לארגון מסוים ויכול להיות שלכל אחד יש קשר מסוים עם ארגון טרור.

לגבי עבירות הנשק, מדובר בעבירות מינימליות אשר מראות שמדובר באדם שמנסה יותר מאשר מבצע ואין לו את הידע של אדם מנוסה וסוחר. הנאשם חשב שיצליח בזה ובסוף הבין שאינו מקבל את הרווח הכספי לו ציפה.

לא נתפסו כלי נשק ולא היה כל תוצאה של פגיעה ממשית שקשורה ומוכחת לגבי העבירות שהנאשם בהן.

לגבי הפרסומים, לא היתה בהם שום קריאה למעשה טרור או להיענות למעשי אלימות. אין אפשרות ממשית לפי המבחן ההסתברותי בפסיקה שפרסומים אלו הובילו או יובילו למעשה כזה. הנאשם לא זכה לייעוץ משפטי ורוב הדברים המיוחסים לו היו דיבורים בעלמא שלא הובילו למעשה ולא לקשירת קשר של ממש.

הנאשם בדברו האחרון טען כי הוא מתנצל על כל מה שקרה. לא הייתה לו שום כוונה לפעול כנגד המדינה והוא נקלע למצב זה בגלל מצב כלכלי.

דין והכרעה:

מעשיו של הנאשם פוגעים בשמירה על בטחון המדינה, בטחון אזרחיה וביטחונם של כוחות הביטחון.

כפי שנפסק על ידי כבוד השופט זלוצ'ובר בתפ"ח (ב"ש) 43336-09-15 **מדינת ישראל נ' סמהדאן**:

"העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות שיש בהן פוטנציאל עצום לפגוע בביטחונה של מדינת ישראל והן חותרות תחת עצם קיומה של המדינה. חומרת מעשיו של הנאשם נעוצה גם בעובדה, כי הנאשם הוא אזרח ישראלי ועל כן המדינה נותנת בו אמון וישנו קושי גדול יותר להתחקות אחר מעשיו.

כוחות הביטחון על כל זרועותיהם, עושים לילות כימים במלחמה נגד ארגוני הטרור אשר מטרתם המוצהרת הינה פגיעה במדינת ישראל, באזרחיה, בשלומם, בביטחונם ובחיייהם....

סקירת נסיבותיהם של תיקים ביטחוניים שונים מראה, כי ארגוני הטרור משקיעים משאבים רבים בניסיון ליצור קשר עם אזרחים ישראלים על מנת להצליח לממש את תכניהם לפגוע במדינת ישראל, באזרחיה ובחיייליה.

הגם שהנאשם לא החל בביצוע הפעולות ומדובר במגע עם סוכן חוץ שמטרתו לא יצאה אל הפועל, הרי שכך למעשה ארגוני הטרור מתחילים לגבש את תכניהם ולכן מגע עם סוכן חוץ יש בו פוטנציאל להסתיים באסון שיגבה חייהם של אזרחים וחייילים..."

בע"פ 4355/05 **ברקאת נ' מדינת ישראל** נפסק על ידי בית המשפט העליון בהאי לישנא:

"המערער טוען כי לא היה בידו לעמוד על רצינות כוונותיהם של הפונים אליו. אין בידו להעניק משקל של ממש לטענה זו, שכן היה ידוע לו כי הפונים אליו פעילי חמאס הם ומשידוע היה לו כי משתייכים הם לארגון אשר אכן שם לו למטרה לבצע פיגועי התאבדות ופיגועים נוספים בישראל, הוא כאזרח וכמי שחב חובת נאמנות למדינה לא יכול היה להטמין ראשו בחול ולהמתין עד שיתחוויר לו האם אכן יצאו הפיגועים לפועל אם לאו, במיוחד בתקופה בה לדאבונו חשש מפני פיגוע טרור הינו חשש ממשי וצריך להדליק "נורה אדומה" לכל מי ששומע על כוונה שכזו".

ובע"פ 10680/04 **מדינת ישראל נ' מחמד כנעאנה** נפסק כי:

"אין צורך שנרחיב בדברים אודות מלחמת החורמה שמנהלת ישראל כנגד הטרור. מלחמה זו היא על זכותם של אזרחי ישראל, גברים כנשים, ילדים כקשישים, לחיות בביטחון בארצם. כשמאבק עיקש זה מתנהל, קיים המשיב, אזרחי ישראל, קשר אינטנסיבי ומתמשך עם חבר בארגון טרור ואף תמך במעשיו - בתיאום מפגשים - בקשר בין זה האחרון לבין אחיו גם משנודע לו כי השניים פועלים במשותף נגד ביטחונה של מדינת ישראל. גם לו קיבלנו הטענה כי פרטיה המדייקים של הפעילות הביטחונית המשותפת לחוסאם ולעלווה לא היו ידועים למשיב, הרי שאין כל ספק

כי הוא הבין שבתאמו מפגשים נוספים בין השניים הוא תורם לפעילות נגד מדינתו וכי ייתכן והוא מקל או תורם לפעילות שבסופה ייפגעו חפים מפשע.

אין צורך להזכיר כי:

"התקופה בה אנו חיים היא עקובה מדם, והכול, ובעיקר אלה החייבים נאמנות למדינת ישראל, מצווים לנקוט בכל אמצעי אשר עשוי לצמצם את היקפם של מעשי הטרור. לאותה מטרה מצווים גם בתי המשפט להרים את תרומתם כדי להרתיע את הרבים, ומנקודת השקפה זאת לא זו בלבד שאין בעונש פן של חומרה אשר יצדיק את התערבותנו, אלא אף נכון לומר כי הוא מתון במידה אשר עלולה להחמיץ את מטרת ההרתעה"

(ע"פ 2131/03 סעדי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 22.12.03)S).

אכן, בימים אלה בהם נעשה מאמץ עילאי להבטיח את שלומם של אזרחי המדינה כולם מפני אלה המבקשים לפגוע בהם, קיימת חשיבות בענישה מרתיעה שתביא למשיכת היד מעיסוק בכל פעילות שיש בה להקל או לסייע לפעילותם של ארגוני הטרור".

מתחם הענישה:

ב"כ הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעמדתן העונשית:

ע"פ 401/16 וערעור שכנגד **מדינת ישראל נ' יצחק גבאי** נפסק על ידי בית המשפט המחוזי מתחם ענישה לעבירת ההסתה הנע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב במתחם הענישה.

בת.פ. 17491-10-17 (שלום חיפה) **מדינת ישראל נ' חלף** נקבע מתחם של 7 - 18 חודשי מאסר לעבירת ההסתה.

בת.פ. 65043-07-17 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נ' או גומעה** נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר לעבירת ההסתה לטרור וכך גם בת.פ. 44836-12-14 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נ' הדמי**.

בע"פ 2834/18 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** נקבע על ידי בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 20 חודשי מאסר עד ארבע שנים לעבירות של סחר בנשק ולעבירות התיווך שלא הגיעו לכדי סחר נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 חודשי מאסר לשלוש שנות מאסר. בית המשפט העליון קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי אינם חורגים ממדיניות הענישה הנהוגת וציין את המגמה בפסיקה לגדוע את התופעה המסוכנת של סחר בלתי חוקי בנשק.

בע"פ 2293/19 וע"פ 2318/19 **גווליס ואח' נ' מדינת ישראל** נקבעו על ידי בית המשפט המחוזי מתחמי הענישה הבאים: לעבירות של סחר בנשק וניסיון קשירת קשר - 30 - 60 חודשי מאסר; לעבירות של סחר בנשק, נשיאה והובלה וקשירת קשר מתחם הנע בין 3 ל - 6 שנות מאסר ובעבירה של סיוע לניסיון סחר בנשק, נשיאה והובלה מתחם הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעורים ולא התערב במתחמי הענישה.

ת.פ. 54150-10-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' עיסא ואח'** נקבע מתחם ענישה לאירוע אחד של קשירת קשר וסחר בנשק או עסקה בנשק הנע בין 20 ל- 30 חודשי מאסר.

ת.פ. 39945-01-13 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' אבו הרביד** נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל - 32 חודשי מאסר על עבירה של מגע עם סוכן חוץ וניסיון לקשירת קשר לביצוע פשע.

ת.פ. 33235-09-15 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' כנג'ו** נקבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל - 36 חודשי מאסר על עבירה של יצירת קשר עם סוכן חוץ וניסיון יציאה מהארץ שלא כדין.

בתפ"ח 43336-09-15 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' סמהדאן** נקבע מתחם ענישה הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בגין עבירה של מגע עם סוכן חוץ ויציאה מן הארץ שלא כדין.

חלק מן הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם עניינה הכרעות דין (ת.פ. 17491-10-17 פרקליטות מחוז חיפה נ' חלף וע"פ 6434/15 וע"פ 838/16 מדינת ישראל נ' שביר ומשרהאוי נ' מדינת ישראל כמו גם ע"פ 10680/04 מדינת ישראל נ' כנעאנה בו הוחמר עונשו של המערער אשר הורשע בעבירות של מגע עם סוכן חוץ).

לאחר עיון בכלל פסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הצדדים מצאתי כי מתחם הענישה אותו ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע הולם את הפסיקה הנוהגת ולפיכך הנני קובעת כי מתחמי הענישה ביחס לכל אחת מן העבירות הם כדלקמן:

לאישום הראשון שעניינו מגע עם סוכן חוץ ומתן שירות - 6 - 18 חודשי מאסר.

לאישום השני שעניינו הסתה לאלימות או מעשה טרור - 6 - 18 חודשי מאסר.

לאישומים השלישי והרביעי שעניינם סחר בנשק, עסקה אחרת בנשק וניסיון לסחר בנשק - 4 - 7 שנות מאסר וזאת לאור ריבוי העבירות וסוג הנשק - רובים.

קביעת עונשו של הנאשם:

הנאשם, אזרח ישראלי המתגורר ברמלה, יצר קשר עם פעיל חמאס- מוראד רג'וב, בידעה כי מדובר בפעיל חמאס ממשוחרר עסקת שליט, העביר לו פרטי אחר בסוברו שהדבר נדרש לצורך בחינת אפשרות גיוסו של האחר לחמאס, הנאשם אמר כי הבין מדבריו של מוראד שמוראד רוצה שיפעל במסגרת החמאס מטעמו ויבצע פיגועים בישראל והוא הביע את הסכמתו לכך.

הנאשם כתב למוראד ש"בעזרת השם ה' ייתן לך אורך שנים ואראה את היהודים כמו כלבים נשרפים" וכן: "בה' אתה צודק. חייב אדם לעשות משהו לאנשים ולמולדת". בהודעתו במשטרה אמר הנאשם כי הוא, על דעת עצמו, הציע לחבר אחר, איאד להתגייס לחמאס באמצעות מוראד.

הנאשם מסר לחוקריו שהוא שמח שנעצר שכן אם לא היה נעצר יתכן ובתוך כשבוע לערך היה פועל להקים חוליה צבאית.

כן אמר הנאשם שאם מוראד היה מבקש ממנו לבצע פיגוע הוא היה עושה זאת תמורת כסף ולא ממניעים לאומיים, יורה על מישהו, שורף משהו, מבצע פיגוע .

בתכתובת בפייסבוק כתב למוראד: "חושב לבוא לעזה ולהילחם למען ה'".

הנאשם פרסם תמונות בפייסבוק , באחת התמונות נראה חייל צה"ל כשידיו מורמות ושלושה חמושים מכוונים אליו את נשקם. על ראש אחד החמושים מטפחת ירוקה, המייצגת את החמאס , צילומים רבים של כלי נשק ואנשים אווזים כלי נשק; רעול פנים יורה בנשק; תמונת חייל צה"ל ארו אורבך ז"ל, שנרצח בפיגוע ולצידה הסטטוס שפרסם הנאשם: "שאללה ינקום בך, זו דמות של חייל יא זונה, אללה ישרוף את עצמות משפחתך כמו טווס".

כמו כן סחר הנאשם בנשק, תיווך בעסקאות נשק ואף ניסה לסחור בנשק. המדובר במספר לא מבוטל של רובים מסוג קרלו.

העבירות אותן ביצע הנאשם הינן עבירות חמורות ביותר ומשנה תוקף לחומרתן נובע מהיותו של הנאשם אזרח ישראלי ממנו מצופה לשמור על נאמנות למדינה.

בעפ"ג 5007-06-17 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' זידאני** נפסק כי:

"ריבוי הפיגועים ומעשי האלימות האחרים על רקע לאומני שהתרחשו בתקופה הרלוונטית, וההכרה כי תמיכה של ציבורים רלוונטים במפגעים תורמת למוטיבציה של נוספים לחקות את קודמיהם, הם המחייבים התייחסות מחמירה לפרסומים שיש בהם דברי שבח, תמיכה עידוד והסתה לעבירות אלימות. במציאות הקיימת אין מנוס מלהכביד את היד, לא רק על מבצעי עבירות אלימות, אלא גם על אלה התורמים בהתבטאויותיהם ליצירת אווירה התומכת במעשים והמקנה יוקרה למבצעים.

צעירים לא מעטים מוכנים ליטול את חיייהם של אחרים ואף להקריב את חייהם שלהם, בין היתר בהשפעתה של היוקרה שלה זוכים מפגעים לאחר מותם. ענישה מכבידה הכוללת מרכיב של מאסר לריצוי בפועל, הולמת את חומרתם של פרסומים שכאלה ובנוסף יש בה כדי להרתיע אחרים מלהפיץ פרסומים דומים בעתיד".

באשר לעבירות הנשק, נפסק בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** בהאי ליטנא:

"בית משפט זה נקט בשנים האחרונות מגמה מוצהרת של החמרת רמת הענישה בעבירות נשק, ועמד על כך פעמים רבות בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל את דבריו של השופט אדמונד לוי (אליהם גם התייחסה המערערת):

ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל "חטאם" נבע

מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להלחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט (ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי[פורסם בנבו] (22.2.2007), להלן: "עניין אדרי").

כן ראו דבריה של השופטת עדנה ארבל:

נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל (5.6.2013)).

ובע"פ 9349/07 **חאמד נ' מדינת ישראל** נפסק על ידי כבוד השופטת פרוקצ'יה:

"מדינת ישראל חבה חובה עליונה להגן על תושביה, ובכלל זה גם על חיילי צה"ל המופקדים על ביטחון המדינה. מעשי טרור המכוונים לפגוע בחיי ישראלים - חיילים או אזרחים - מחייבת ענישה מחמירה במיוחד, אשר תטמיע את מסר הגמול וההרתעה כלפי כל מי שמעורב בפעילות בלתי חוקית המסכנת חיים. צדק בית המשפט קמא כאשר הניח שבסוג זה של עבירות הנסיבות האישיות של הנאשם מתגמדות במשקלן לנוכח חומרת המעשים והסיכונים הטמונים בהם, למען יידע כל גורם עוין למדינה ולתושביה כי הוא צפוי לעונש חמור ביותר אם ייצא מעורב בפעולות טרור שנועדו לפגוע בביטחון אזרחי ישראל, ולקטול חיים".

נוכח חומרתן של העבירות, ריבוי, הנזק הפוטנציאלי הצפוי מביצוען של אלה, העובדה כי נעשו על ידי מי שחב חובת נאמנות למדינת ישראל וניהול המשפט עד תום, מחייבים ענישה מחמירה ומרתיעה כשנסיבותיו האישיות של הנאשם מתגמדות לנוכח הסיכון הטמון בהן לביטחונם של אזרחי ישראל.

לנוכח האמור , הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שש וחצי שנות מאסר שמינין מיום מעצרו של הנאשם, 16.2.18.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע.

3. 5,000 ₪ קנס או 45 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ט, 15 ספטמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יעל בן שמואל, הנאשם אשר הובא על ידי שב"ס וב"כ הנאשם עו"ד אימאני איברהים.